

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 9 iulie – 15 iulie 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Gal 2,20

Se spune că gândurile celor ce se iubesc ajung întotdeauna să se întâlnească.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Lucan Amanda, Perțe Sergiu** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

ÎNCEPÂND DE LA NOI

Duminica vindecării slugii sutașului ne invita să fim încrezători în Cuvântul Mântuitorului la fel ca centurionul roman. Diferența dintre fii și păgâni, aparent atât de clară, se revelează din textul Evangheliei mai subtilă și mai nuanțată decât ne-am fi gândit. Majoritatea fiilor lui Israel care ascultă cuvântul lui Isus își spun urmași ai lui Avram, însă nu-l urmează în încrederea față de Dumnezeu. Se știu parte din poporul ales, își plătesc dărilor, își țin obiceiurile și cam atât. În loc ca aceste practici să le deschidă zi de zi, tot mai mult inimile înspre Domnul, se trezesc la un moment dat în fața Fiului fără a-l recunoaște, fără a-l asculta, și mai ales fără a-l urma. Sunt doar câțiva cei care păstrează în sufletele lor prospețimea credinței lui Avram. Aceștia sunt cei care nu au transformat moștenirea primită și tradițiile părinților într-un fel de vize pentru viața veșnică, menite să-i scutească de orice implicare personală. Iată un aspect al trăirii credinței ce ne privește și pe noi. Creștini din tată în fiu, riscăm să rămânem și noi la o practică exterioară, la împlinirea unor obiceiuri, la o trăire ce nu face decât să zgârie carapacea de piatră ce ne ține ferecată inima. Suntem chemați la mult mai mult decât atât, la o credință vie, zi de zi, clipă de clipă împreună cu Dumnezeu, învățând să-i percepem prezența și să-i recunoaștem pașii.

Evanghelia de astăzi reprezintă o confirmare a unei astfel de trăiri și a unei astfel de încrederi. Aceeași putere a Cuvântului ce alungă boala slugii sutașului, astăzi îl alungă pe prințul acestei lumi, rațiunea ultimă a bolii și a morții. Centurionul roman își justifică încrederea în Fiul lui Dumnezeu prin puterea autorității: un stăpân spune slujitorului du-te și el se duce. Exact asta se întâmplă astăzi: Isus le spune diavolilor "duceți-vă" și ei se duc. Ce poate fi mai simplu decât atât? Fiul lui Dumnezeu poruncește cu autoritate și cel rău nu poate face nimic altceva decât să se supună imediat. Vă imaginați cum s-ar schimba viața noastră dacă ne-am încrede în cuvântul Mântuitorului, dacă am crede iubirii Lui? Aici stă de fapt lupta: puterea lui Dumnezeu este aceeași ieri azi și mereu, însă este prezentă în viața noastră în măsura în care îi deschidem porțile încrederii.

Locuitorii din ținutul Gadarenilor stau sub semnul neîncrederii. Într-o formă mai voalată, intră în logica celui rău, cerându-i Mântuitorului să plece de la ei. Oricât de multă revoltă ar stârni în suflete noastre o astfel de atitudine, dacă ne uităm cu atenție ne putem descoperi pe noi înșine printre Gadarenii ce îl alungă pe Isus. Ori de câte ori intrăm în logica păcatului, suntem printre ei. Ori de câte ori urmăm luminile oarbe ale acestei lumi, suntem acolo. Ori de câte ori Isus are nevoie de mâinile, de ochii și de pașii noștri iar noi le folosim la altceva, nu facem decât să întărim rândurile Gadarenilor. Isus așteptând la ușa sufletelor noastre: aceasta este din păcate imaginea de fond a lumii în care trăim. O putem modifica începând de la noi. Începând acum!